

Bilag til beretn. nr. 3 vedr. Det europæiske økonomiske Fællesskab.

zonegrænseområderne). Til disse beløb må endvidere lægges beløb, som stilles til rådighed af ERP-fonden (jfr. ovenfor) til dette formål samt af Bundesanstalt für Arbeitsvermittlung und Arbeitslosenversicherung. I året 1960 stilledes, så vidt det kan konstateres, i alt følgende beløb til rådighed til egnsudvikling i videste forstand:

Forbundsmidler	260 mill. DM
ERP-fonden	65 mill. DM
Bundesanstalt für Arbeitsvermittlung und Arbeitslosenversicherung	60 mill. DM
I alt	<u>385 mill. DM</u>

Bistanden under det regionale hjælpeprogram koordineres i et særligt nedsat interministerielt udvalg. Hovedformålet er at fremme den økonomiske aktivitet i visse nærmere bestemte struktursvage områder, der er opdelt i følgende kategorier:

- 1) Saneringsområder, i alt ca. 1 000 land- og stadskredse samt kommuner i forbundslandene Slesvig-Holsten, Niedersachsen, Hessen, Bayern, Baden-Württemberg og Rhinland-Pfalz.
- 2) Zonerandområder, i alt ca. 100 land- og stadskredse i forbundslandene Slesvig-Holsten, Niedersachsen, Hessen og Bayern.
- 3) Byer i landområder med svag økonomisk struktur, i alt ca. 15 byer i forbundslandene Slesvig-Holsten, Niedersachsen, Hessen, Rhinland-Pfalz, Bayern og Baden-Württemberg.

Fælles for bistanden inden for samtlige grupper er, at den sker på selvhjælpsbasis, og at andre finansieringsmuligheder allerede er fuldt udnyttede. Hovedområderne for bistandsydelsen ligger inden for industri, håndværk, landbrug og erhvervsuddannelse. Bistanden ydes såvel på tilskuds- som på lånebaser med en rente fra 2 pct. til 5 pct.

4. Landbruget.

Af forbundsrepublikkens samlede areal på 24,4 mill. ha udgør landbrugsjorden 14,2 mill. ha eller 58 pct. De i landbruget beskæftigede personer udgør ca. 14 pct. af samtlige beskæftigede i forbundsrepublikken.

Det vesttyske landbrugs vanskeligheder ved at skabe rationelle og økonomiske produktionsvilkår skyldes i væsentligt om-

fang, at en stor del af det til den enkelte bedrift hørende jordtilliggende er spredt i mange, ikke indbyrdes sammenhængende parceller, ligesom gårdene er samlet i landsbyer. Dette virker selvsagt stærkt hæmmende på driften. Der er derfor stærke bestræbelser i gang for dels gennem mageskifte og sammenlægning af jorden, dels gennem udflytning at skabe bedre driftsformer. Disse foranstaltninger er selvsagt yderst kapitalkrævende, og forbundsstaten såvel som forbundslandene yder betydelige bidrag hertil i form af tilskud og lån for derved at gøre tysk landbrug konkurrencedygtigt.

Ud over denne hjælp til strukturforbedringer inden for det tyske landbrug ydes også direkte tilskud til forøgelse af landbefolkningens indtægter, f. eks. tilskud til mælkeproduktion, til ægproduktion og til indkøb af gødningsstoffer.

De midler, som forbundet stiller til rådighed for det tyske landbrug, figurerer ikke som en enkelt post i statsregnskabet, men er fordelt over mange poster. Den største falder under „den grønne plan“, hvorefter der i henhold til landbrugsloven af 5. september 1955 årligt skal sikres landbruget rimelige indkomster. I henhold hertil er der i perioden 1956-61 i alt blevet stillet midler på ca. 8 milliarder DM til rådighed for det tyske landbrug. De årlige beløb har været som følger:

	Milliarder DM
1956	0,6
1957	1,2
1958	1,3
1959	1,4
1960	1,5
1961	1,9

Som nævnt er „den grønne plan“ ikke det eneste grundlag for forbundets udgifter til fordel for landbruget. Det kan således nævnes, at det samlede beløb, som forbundet i 1961 stillede til rådighed for landbruget, ifølge officielle kilder beløb sig til 3,27 milliarder DM.

5. Støtten til Vestberlin.

Som følge af Vestberlins særlige situation yder forbundet over statsbudgettet en meget betydelig hjælp til byen. Der er således i perioden 1950-59 i alt ydet ca. 8,1 milliarder DM, heraf 7,0 milliarder DM